

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

VÅR REFERANSE
18/10418

DERES REFERANSE

DATO
18.10.2018

Grenser for vesentlig beløp for identifisering av misligholdte engasjementer

1. Bakgrunn

Finanstilsynet viser til kommisjonsforordning (EU) 2018/171 (regulatory technical standards for materiality threshold for credit obligations past due) hvor det fremgår at nasjonale myndigheter skal fastsette beløpsgrenser for hva som anses som et vesentlig beløp for identifisering av misligholdte engasjementer. Forordningen er etter Finanstilsynets vurdering EØS-relevant.

I følge kapitalkravsforordningen (Regulation (EU) No 575/2013, artikkel 178.1) skal et engasjement anses som misligholdt dersom et krav er forfalt med mer enn 90 dager og beløpet er vesentlig (betalingsmislighold), eller det er sannsynlig at låntaker ikke vil oppfylle sine forpliktelser. Denne bestemmelsen er gjennomført i kapitalkravforskriftens § 10-1(1). Bankene skal selv vurdere hva som kan anses som et uvesentlig beløp. I gjeldende regelverk er det ikke fastsatt en øvre grense for hva som kan anses uvesentlig.

Finans Norge har i brev av 22. juni 2018 til Finanstilsynet bedt om en avklaring av beløpsgrensene for hva som anses vesentlig, slik at arbeidet med eventuelle tilpasninger i systemer og rutiner kan starte opp. Finanstilsynet oversender med dette utkast til høringsnotat og forskriftsendring.

2. Oppsummering av innholdet i forslaget

Myndighetene skal, innenfor rammer fastsatt i kommisjonsforordningen, fastsette grenser for hva som anses som et vesentlig beløp. Det skal settes en absolutt grense (et beløp) og en relativ grense (en andel av totalengasjementet), separat for utlån til massemarkedet og for øvrige utlån. Begge grensene må overstiges før et beløp anses å være vesentlig. Den absolutte grensen for massemarkedslån skal settes i intervallet 0 til 100 euro. For andre lån skal grensen settes i intervallet 0 til 500 euro. Grensene kan settes i lokal valuta. Den relative grensen skal settes i intervallet 0 til 2,5 prosent av totalengasjementet. Kommisjonen anbefaler en relativ grense på én prosent. Grensene skal gjelde både for banker som rapporterer etter standardmetoden og IRB-metoden, og for utenlandske institusjoners utlån i Norge.

Finanstilsynet tilrår følgende øvre beløpsgrenser for hva om ikke anses vesentlig:

	<i>Relativ grense</i>	<i>Absolutt grense</i>
<i>Massemarked</i>	0 %	kr 1000
<i>Andre utlån</i>	1 %	kr 2000

Som det framgår av høringsnotatet, mener Finanstilsynet at en relativ grense kan være problematisk for massemarkedsengasjementer og medføre at mislighold av boliglån identifiseres for sent. Finanstilsynet tilrår derfor at denne settes til 0 prosent, slik at bare beløpsgrensen på 1000 kr. vil være effektiv. Foretaksengasjementer identifiseres i større grad som misligholdte av andre indikasjoner enn betalingsmislighold. I tillegg er terminbetalingene på foretakslån vanligvis høyere enn for boliglån, slik at en relativ grense i mindre grad er problematisk. Ut fra hensynet til ikke å forsinke identifiseringen av mislighold tilrår Finanstilsynet at den relative grensen settes til 1 prosent og at den absolutte grensen settes til 2000 kr. som er i nedre del av det foreslåtte intervallet. I vurderingene har Finanstilsynet lagt vekt på at bankene skal kunne videreføre beløpsgrensene de benytter i dag for identifisering av misligholdte engasjementer.

For Finanstilsynet

Ann Viljugrein
direktør for bank- og forsikringstilsyn

Bjørn Andersen
seksjonssjef

Vedlegg: Forslag til høringsnotat og forskriftsendring

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.